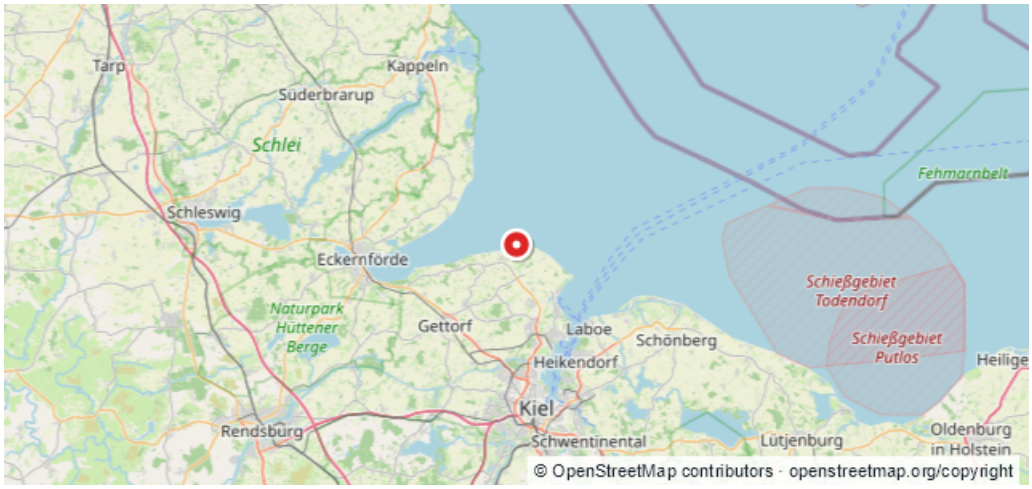
Schute

ID: 243 · Bekræftet position
www.vragguiden.dk/vrag/243

Position & Dybde

WGS84	Dybde (top)	Dybde (bund)
54:29,163N 10:06,064E	**18 m**	**Ukendt**
ED50	Stævnretning	Afstand til kyst
54:29,20N 10:06,14E	**Ukendt**	**0,3 km**

Beskrivelse

Position 54:29.17 10:06.18 --- ## Kilde: Bubblewatcher Oversat fra [https://www.bubblewatcher.de/betonschute/] (https://www.bubblewatcher.de/betonschute/). 54° 29,17 N und 010° 06,18 E -> 54:29,17N 10:6,18E Om historien kan man kun sige, at der findes flere versioner. A). Sidst brugt som slæbepram og sunket under en østenstorm i halvtredserne. B). Indsat som slæbt mål for marinen og ved et uheld sænket... C). eller..... D). eller..... Uanset hvor mange versioner der findes, er vraget simpelthen dejligt at dykke ved, og fordi der ellers kun er sand at finde rundt om det, er det "stedet" at se fisk og andet dyreliv. Jeg vil beskrive min rute med uret, dvs. først den nordlige side. For den, der dykker her første gang, er dette nok også den lettere vej for ikke at miste orienteringen. Kompasset er desværre ved vraget, henholdsvis ved jernbetonen, på grund af de store afvigelser ikke eller kun med forsigtighed brugbart. I det øjeblik, hvor de ret stærkt bevoksede betondele tydeligt rejser sig fra ca. 7 meters dybde, ved man, at her begynder det. Hold nu blot til venstre, og alt efter præcis hvor man er ankommet, burde man til venstre for sig kunne se sandflader og til højre tydeligt afgrænset resterne af pramen. Ved den nord/vestlige ende rager to gamle signalmaster fra pramen, der er helt dækket af blåmuslinger, ud i det frie vand. Her følger I blot konturerne, der strækker sig i en let bue hen til yderligere mastlignende konstruktioner. Direkte ved disse konstruktioner finder I en af de mindre "huler". En dykker kan godt være der, men ikke uden at ødelægge meget af bevoksningen " så lad det venligst være. Hen mod aften kommer der næsten altid ål frem fra de bagerste hjørner. En lampe bør ikke kun for deres skyld være med. Videre langs vragrester når man til et sted, hvor de højere dele af vraget springer lidt tilbage mod syd. Nu begynder efter min mening den smukkeste del af vraget; her opdager man også de eneste virkelig maritime stykker, der minder om den flydende fortid. Vragrøret ændrer sig til store betonplader, der rejser sig lodret fra bunden; disse må tidligere have været en af skibssiderne (særligt kendeligt ved, at der i deres yderste hjørne, næsten ved bunden, befinder sig et af de to fortøjningsøjer (store metalringe, der hænger i en indstøbt krampe)). Meget smukt fotomotiv... Følger I pladerne, bør I ikke forsømme at betragte det hele også oppefra og

evt. snuse lidt "bag kulisserne". Her kan man dejligt lade sig synke ned i mandshøje sprækker! Helt automatisk når man så til den østligste ende og dermed også til den anden "hule". Med lidt fantasi kan man godt forestille sig, at dette lille kvadrat engang må have været en af døråbningerne. Absolut seværdigt er loftet og det udsyn, man har, når man læner sig længere ind. Men også her gælder, som jo altid, venligst lad noget stå helt for kommende dykkergenerationer. Kigger man direkte på den lille indgang til hule 2, kan man til venstre for den skelne en sprække. Et kig derind belønnes som regel med, at man begynder at tælle de mange søanemoner! Dette er ligeledes vendepunktet; herfra går det tilbage mod vest. Det, der nu følger, er for de fleste dykkere, ved siden af det megen liv der er at se, højdepunktet på dette dyk. Fra bunden til næsten under vandoverfladen rejser sig et stort firkantet tårn! På, omkring og i det vrimler det om sommeren med tusindvis af ungfisk!!! Her har man ofte følelsen af at være ved Middelhavet... Som om det ikke allerede var nok, hænger her også det andet fortøjningsøje direkte på tårnets ydre hjørne. Den, der er god med sine lunger og sit jacket, bør ikke lade sig gå glip af at beundre tårnet indefra i synkeflugt. Efter tårnet følger en af de største betonplader, der læner sig op ad midterstykket for at danne en smuk beskyttet sprække. På højre side af pladen får man et godt indblik i pramens "indre liv". Her går blikket ca. 2 m ind i vraget og dets små nicher og hjørner. Det, der nu følger, har fået så mangen en til at miste kontakten med pramen; denne del omtrent på midten af vraget er ret ustruktureret og flad. Derudover breder dette område sig meget mod syd og danner næsten en slags enklave. Så forsigtig, hold jer først til de højere beliggende dele og se denne del til sidst. Mange tænker måske nu, hvad skriver fyren; når man først er ved vraget, er man altid ved vraget. Desværre kender jeg for mange folk, der aldrig har været ved pramen, selvom de har søgt efter den, og for mange folk, der har været der og så væk igen... Intet kompas, ingen sol, det kan altså godt ske. Herfra tilbyder det sig at fuldende rundturen om betonpramen og dykke anden runde. Altså videre, langs de større vragrester, der møder vi igen knækkede master. Over dem går det videre langs de fladere vragrester. Ser man foran sig et felt, der hverken er vrager eller sandflade, er det tid til at dreje til højre for ikke at miste vraget af syne. Egentlig, hvis min beskrivelse stemmer, burde I nu være tilbage ved de først omtalte master. Til yderligere udforskning tilbyder midterdelen, altså den højere beliggende del af vraget, sig efter den første eller anden udforskningsrunde. Der ville I også til den rette årstid finde havpadderne, der hvert år på ny sætter sig her for at gyde (marts til juni). God fornøjelse og held og lykke!

Sidst rettet af: twm Dato: 08-09-2026